

ת"פ 57031/01/14 - מדינת ישראל נגד אייל דמארי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 57031-01-14 מדינת ישראל נ' דמארי

בפני
בעניין: כב' השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיון
נגד
אייל דמארי
ע"י ב"כ עו"ד קריטי

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, הודה הנאשם ביום 15.7.14 והורשע בעבירות הבאות:

- א. הספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973.
- ב. החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודה הנ"ל.

בהתאם להסדר התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר, וביום 12.1.15 הופנה לפי החלטתי לממונה על עבודות שירות והתקבלה בעניינו חוות דעת.

מעשי הנאשם:

1. הנאשם הינו שכנו ומכרו של אדם שבתקופה הרלוונטית הופעל כסוכן סמוי של משטרת ישראל.
2. בחודש דצמבר 2013 הציע הנאשם לסוכן לספק לו פלטת חשיש תמורת 5,000 ₪ וביום 17.12.13 אכן סיפק לו חשיש במשקל 96.71 גרם תמורת 4,500 ₪ (אישום ראשון).
3. בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם ביום 21.1.14 נתפס חשיש במשקל 9.04 גרם נטו, אותו החזיק הנאשם לצריכה עצמית.

הספקת סם מסוכן - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הפסיקה חזרה וקבעה, בכל דרגות בתי המשפט, את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עברייני הסמים. מדובר בנגע האוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף

ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימוןם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה. אלא, שהפגיעה בערכים אלו שונה ופחותה בהרבה כאשר מדובר בסם "קל" מסוג הקנאביס לסוגיו, והפסיקה - הן המנחה והן הנוהגת - מקפידה לאבחן בין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קשים" לבין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קלים", שהיא אכן קלה בהרבה.

2. הפגיעה בערכים המוגנים והנזק הפוטנציאלי לציבור משמעותיים אפוא, על-אף היות הסם "קל" מסוגו. מדובר בעבירה מתוכננת שנעשתה למטרת רווח - הנאשם אמנם טען שסיפק את הסם לסוכן לאחר הפצרות רבות ובמסגרת יחסי היכרות, אך טענה זו לא הוכחה ויש לקבוע אפוא את המובן מאליו.

3. מדיניות הענישה הנוהגת במקרי סחר בחשיש בכמויות דומות, של 100 גרם או אף פחות, מכוונת בעיקרה לעונשי כליאה-ממש למספר חודשים, או למצער - למתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשים הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד שמונה או עשרה חודשי מאסר בפועל. לענישה במקרים מסוג זה ראו רע"פ 1271/13 **סויה נ' מ.י.** (2013); רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מ.י.** (2013) - שם נמצא התייחסות מפורשת לצורך בענישה מחמירה גם כשמדובר על כמויות קטנות של חשיש; רע"פ 545/09 **פינגל נ' מ.י.** (2009); מתחמים שנקבעו בת"פ 16723-07-14 **מ.י. נ' אדסון** (2014); מתחמים שנקבעו בת"פ 34974-01-12 **מ.י. נ' מזרחי** (2013); ת"פ 33125-01-14 **מ.י. נ' אבו לבן** (2014), מתחם שנקבע וסקירת עונשים בכמויות דומות; ת"פ 4413-05-13 **מ.י. נ' יעקוביאן** (2015); מקל וחומר, ראו מתחם שנקבע בגין החזקת 92 גרם חשיש בת"פ 48198-02-13 **מ.י. נ' כהן** (2014) ואושר בעפ"ג 53148-07-14 **כהן נ' מ.י.** (2014) וברע"פ 189/15 **כהן נ' מ.י.** (2015).

4. במקרה דנן הורשע הנאשם בעבירה של הספקה, ולא בכדי. הן התביעה והן ההגנה מייחסות לעבירה זו חומרה פחותה מזו המיוחסת לעבירת הסחר, על-אף שמקורן באותו סעיף בפקודה. יש לתת משקל אפוא גם לכך.

5. בגין מעשה זה של הספקת חשיש חד-פעמית בכמות הקרובה למאה גרם, ייקבע אפוא מתחם הנע בין שלושה חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

6. בגין החזקת החשיש לצריכה עצמית, ייקבע מתחם נוהג שבנסיבות העניין יהא כולו בתחום המאסר המותנה כעונש עיקרי.

קביעת העונש במתחם - נסיבות שאינן קשורות לעבירה:

1. הנאשם יליד 1966, כבן 49, נשוי ואב לחמישה ילדים. בעקבות מעצרו פוטר הנאשם מעבודתו בעירייה וכיום הוא מובטל ומתקיים מקצבת אבטלה.

2. מוצא הנאשם במשפחה מעוטת הכנסה וכבר בנעוריו חווה משברים והדרדר לשימוש בסמים. הנאשם הצליח להתגייס, אולם לאחר כשנתיים שוחרר בשל אי-התאמה.

3. הנאשם הסתבך בפלילים ולחובתו הרשעות לא-מעטות, אולם לפני כ-15 שנה נגמל מסמים. לאחר 'נפילה'

חוזרת לסמים נגמל שוב, ובמשך כ-13 שנים נמנע משימוש בסמים והתרכז במשפחתו ובעבודתו במחלקת התברואה של העירייה. משפחתו של הנאשם היא רב-בעייתית (ללא גילויי אלימות) ונעזרת בשירותי הרווחה.

4. הנאשם נקי מסמים, כפי שמעידות בדיקות חוזרות שנערכו לו, והשתלב ביוזמת שירות המבחן בטיפול היחידה העירונית לטיפול בנפגעי סמים.

5. שירות המבחן מדווח על הירתמות הנאשם לטיפול ועל צפי חיובי להשלמתו. השירות ממליץ אפוא על אפיק שיקומי, תוך שהוא מדגיש שהטלת מאסר, ולו על-דרך עבודות שירות, תקשה על הנאשם לשוב למעגל העבודה, תחליש את הנאשם ותפגע במשפחתו. לפיכך מציע השירות עונש שעיקרו של"צ, לצד מבחן.

6. עניינו אפוא במקרה מיוחד, של מכור לסמים שהצליח להשתחרר ממעגל הסם ומתמיד בניקיונו שנים רבות. לכן, על-אף עברו הפלילי של הנאשם - הרחוק בזמן - מוצדק לקבוע עונשו כך שלא ירוצה על-דרך כליאה.

7. לכך יש להוסיף את ההודאה ואת ההשתלבות המוצלחת בטיפול, בתנאי חיים לא-קלים.

8. כל אלה יצדיקו אפוא קביעת עונשו של הנאשם בתחתיתו של המתחם, אף אם אין בהם כדי להצדיק חריגה מהמתחם.

9. לעניין ענישה נלווית:

לנוכח הדחק הכלכלי של הנאשם ומשפחתו ופגיעת העונש ביכולת השתכרותו, אמנע מהטלת קנס.

התמדתו של הנאשם בניקיונו מסמים והרצון לסייע לו בשיקומו וביכולת למצוא עבודה, יצדיקו הימנעות מפסילתו בפועל מלקבל רישיון או לנהוג.

לא מצאתי עילה להימנע מחילוט הרכוש המבוקש על-ידי התביעה (סך של 2,500 ₪).

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, החל מיום 7.5.15, במרכז יום - כפר שלם בתל-אביב. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודה יוביל להפסקת ריצוי העבודות והמשך ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריא.

אני מתיר ביצוע בדיקות סמים לנאשם, לרבות בדיקות פתע. אני מתיר לממונה לערוך לנאשם בדיקות סמים, לרבות בדיקות פתע, והמצאות שרידי סם או ניסיון לשבש בדיקה יצדיקו הפסקת העבודות והמשך ריצוי המאסר בכליאה.

ב. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע.

ג. חודשיים מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון.

ד. התחייבות בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת סמים מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים.

ה. 24 חודשי פסילה על-תנאי למשך שנתיים מהיום.

ו. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, בתנאי מפורש של המשך הטיפול ביחידה העירונית לנפגעי סמים, כל זמן ששירות המבחן ימצא בכך צורך. הנאשם מוזהר כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף.

ז. סך של 2,500 ₪ שנתפס מאת הנאשם יחולט לטובת קרן הסמים.

הוראות נלוות:

א. הסם יושמד וטלפונים שנתפסו יושבו לנאשם (בהסכמה). כל מוצג אחר שלא הוריתי מה יעשה בו, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה.

ב. עותקים לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ה, 23 מרץ 2015, במעמד הצדדים.